

Sprawozdanie

komisji kolejowej o petycji krajowego Towarzystwa dla opieki i rozwoju górnictwa i przemysłu naftowego w Galicyi. L. ^{991 S.}_{793 p.}

Wysoki Sejmie!

Usiłowaniam krajowego Towarzystwa naftowego powiodło się uzyskać w Lutym 1885. r. zniżenie taryf przewozowych dla nafty galicyjskiej, a przynajmniej doprowadzenie tychże do tej skali, podług jakiej obrachowywano koszta przewozu dla nafty rosyjskiej, która do tej chwili opłacała niższe koszta przewozowe.

Za inicjatywą JE. p. Ministra handlu zwołana konferencja zarządów kolei: Państwowej, Karola Ludwika, Czerniowieckiej i cesarza Ferdynanda, postanowiła przyznać dla przewozu galicyjskiej nafty takie same taryfy, jak dla nafty obcego pochodzenia, a mianowicie na zasadzie 0.17 cent. od centnara metrycznego i kilometra.

Z doświadczenia wielokrotnie stwierdzonego powszechnie wiadomo, że chociaż urzędownie ogłoszona taryfa pozostaje niezmienną, dyrekcje kolejowe przyznają wyjątkowe ulgi dla poszczególnych interesów, czy to w sposób refakeji, czy też tak zwanych prowizji, a wskutek tego ta urzędowa taryfa staje się często iluzoryczną i nie ulega wątpliwości, że nawet oddziaływanie cła ochronnego wchodowego na zagraniczne produkta może być przez takie premie transportowe w zupełności udaremnionem, a konkurencja staje się wprost niemożliwą.

Napływ ten nafty rosyjskiej zaczął przybierać coraz groźniejsze rozmiary dla naszego przemysłu naftowego, osobliwie od czasu wybudowania kolei żelaznej z Batum do Baku — skutkiem czego ułatwienia transportu tak daleko poszły, że koszt przewozu centnara metrycznego nafty kaukaskiej, wraz z wszelkimi ubocznymi kosztami i opłatami z Baku do Wiednia, nie wynosił więcej jak 6 zł. — W ostatnich znowu czasach zapomocą konwencji, zawartej między rosyjskiem Towarzystwem żeglugi parowej na morzu Czarnem a kolejami: Zakaspijską, Dolno-zachodnią, Nadwiślańską, Iwangorodzko-Dąbrowską i Brodnicką, — zawartej w Petersburgu w dniach 27., 31. Października i 6. Listopada 1885. koszt przewozu centnara metrycznego nafty rosyjskiej tak dalece obniżonym został, że na 2360 kilometrowej przestrzeni z Baku do Podwołoczysk, łącznie z kosztami przeładowania w Batum i Odessie zaledwie 2 zł. 50 ent., zatem do Wiednia tylko około 4 zł. 50 ct.

Równie tanio przewozi także Ameryka swoje produkta naftowe do portu w Riece, a kolosalna rafinerya tam funkcjonująca, konkurując z naftą kaukaską, może cenę swego wyrobu tak obniżyć, że targ wiedeński byłby dla zbytu produktu galicyjskiego zupełnie straconym.

Mimo uchwały powziętej na konferencji, zwołanej przez JE. p. Ministra handlu, o której powyżej nadmieniono, kolej Karola Ludwika na konferencji południowo-zachodniego związku kolei

rosyjskich w Odessie w pierwszych dniach Maja, jak świadczy dodatkowy ustęp protokołu tejże konferencji z dnia 6. Maja 1885., ofiarowała dla rosyjskich produktów naftowych na swoich liniach z Brodów i Podwołoczysk do Krakowa znizzenie kosztów transportu nafty kaukazkiej na 0·10 od centnara metrycznego i kilometra.

Po otrzymaniu autentycznej wiadomości o tem nowem groźnem niebezpieczeństwie, krajowe Towarzystwo naftowe udało się w dniu 1. Października 1885. do c. k. Ministerstwa handlu z prośbą, by takiej redukcji taryfy wyjątkowej, mającej na celu popieranie obcego przemysłu na niekorzyść krajowego, nie dopuściło, a w razie gdyby to znizzenie już przyznanem zostało, by dla przewozu produktu galicyjskiego także sama taryfa była obowiązującą, i ndaje się też obecnie do Wysokiego Sejmu o poparcie tego żądania w drodze właściwej.

Zważywszy zupełną słusność żądania krajowego Towarzystwa dla opieki i rozwoju górnictwa i przemysłu naftowego w Galicyi, zawartego w nadmienionej prośbie z dnia 1. Października 1885. wystowanej do c. k. Ministerstwa handlu; zważywszy, że ta nasza produkcya naftowa stanowi znaczne bogactwo krajowe, mimo bowiem nacisku ze wszzech stron i bezwzględnej konkurencji zagranicznej, tak się rozrasta, że obecnie już około dwóch milionów podatku opłaca, i jeżeli ma dalej istnieć i rozwijać się, to winna być chronioną nietylko cłem, ale nadto co najmniej uzyskać takie warunki transportowe, jakie mają produkta zagraniczne z nią konkurujące.

W załatwieniu petycji krajowego Towarzystwa dla opieki i rozwoju górnictwa i przemysłu naftowego w Galicyi LS. 991 Lp. 793, komisya kolejowa wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Poleca się Wydziałowi krajowemu czynienie nieustannych starań u c. k. Rządu, aby tenże czuwał nad tem, by koleje żelazne państwowe i prywatne, tak w ruchu wewnętrznym jak i związkowym, dla krajowych produktów naftowych nie ustanawiały wyższych taryf przewozowych nad te, jakie pobierają od produktów zagranicznych.

Przewodniczący :

Piotr Gross.

Sprawozdawca :

W. Struszkiewicz.